

Sygn. akt II CSK 443/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa A. P.

przeciwko P. [...] Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Oddział w W.

(poprzednio [...] Spółka [...] Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

Oddział [...])

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej B. R.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli i zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 marca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 27 lutego 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

2. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 1.800 (jeden tysiąc osiemset) złotych.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda A. P. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 lutego 2013 r. oddalającego apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w sprawie przeciwko [...] Spółce [...] sp. z o.o. w W. o zapłatę, Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, lecz ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa przez sądy oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej, implikuje poddanie jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących ją do przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący oparł na wystąpieniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, stąd przypomnieć należy, że powołanie się na tę przesłankę wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne kontrowersje, nie doczekał się jeszcze wykładni bądź też jego niejednolita interpretacja prowadzi do wydawania przez sądy odmiennych rozstrzygnięć w sprawach o identycznym lub zbliżonym stanie faktycznym. Konieczne jest jednak przytoczenie przykładów takich orzeczeń i wykazanie istniejących między nimi rozbieżności (por. nie publikowane postanowienia SN z dn. 24 października 2012 roku, I PK 144/12, z dnia 13 czerwca 2008 roku, III CSK 104/08, z dnia 28 marca 2007 roku, II CSK 84/07, z dnia 12 grudnia 2008 roku,

II PK 220/08). Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, gdy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (por. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego z 10 marca 2010 r., II UK 363/09 i z 12 marca 2010 r., II UK 400/09). Skarżącego obarcza przy tym ciężar przedstawienia wyodrębnionej i pogłębionej argumentacji prawnej, wyszczególniającej dostrzegane przez stronę poważne wątpliwości interpretacyjne (por. niepublikowane postanowienia SN z dnia 8 lipca 2009 roku, I CSK 111/09, z dnia 12 grudnia 2008 roku, II PK 220/08).

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał na potrzebę wykładni art. 231 § 2 k.c. w zakresie odnoszącym się do kwestii, czy wartość gazociągu przebiegającego przez działkę powoda jest równoznaczna z kosztami jego przesunięcia poza granice działki powoda czy też sprowadza się do wartości samego urządzenia przesyłowego oraz czy w związku z tym zachodzi w sprawie konieczność przeprowadzenia dowodu z łącznej opinii biegłych sądowych z zakresu gazownictwa i budownictwa w celu obliczenia kosztów usunięcia gazociągu z gruntu powoda.

Tak ujęte problemy nie stanowią istotnego zagadnienia prawnego w przedstawionym wyżej rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Wykładnia art. 231 § 2 k.p.c. w zakresie wskazanym we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania stanowiła przedmiot rozważań Sądu Najwyższego i przytoczona wyżej kwestia nie jest ani kwestią nową ani dotychczas nierozstrzygniętą w orzecznictwie (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2012 r., III CZP 36/12, niepubl., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 września 2012 r., V CSK 474/11, niepubl.). Drugi sformułowany we wniosku problem nie jest natomiast abstrakcyjnym zagadnieniem prawnym o szerszym znaczeniu z punktu widzenia rozwoju prawa i jurysprudencji, lecz dotyczy w istocie zasadności decyzji procesowej Sądu z zakresu postępowania dowodowego ocenianej z punktu widzenia realiów rozpatrywanej sprawy.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego znajduje oparcie w § 12 ust. 4 pkt 2 w związku z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 - j.t.) oraz w treści art. 98 w związku z art. 108 w związku z art. 398²¹ k.p.c.

aw

jw